

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे

॥ पञ्चमः सर्गः ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

## ॥ पञ्चमः सर्गः ॥

सुकेशसन्ततीनां माल्यवत्सुमालिमालिनां सन्तानस्य वर्णनम्

सुकेशं धार्मिकं दृष्ट्वा वरलब्धं च राक्षसम्।  
ग्रामणीर्नाम गन्धर्वो विश्वावसुसमप्रभः ॥ 7.5.1 ॥

तस्य देववती नाम द्वितीया श्रीरिवात्मजा।  
त्रिषु लोकेषु विख्याता रूपयौवनशालिनी ॥ 7.5.2 ॥

तां सुकेशाय धर्मात्मा ददौ रक्षःश्रियं यथा।  
वरदानकृतैश्वर्यं सा तं प्राप्य पतिं प्रियम् ॥ 7.5.3 ॥

आसीद् देववती तुष्टा धनं प्राप्येव निर्धनः।  
स तया सह संयुक्तो रराज रजनीचरः ॥ 7.5.4 ॥

अञ्जनादभिनिष्क्रान्तः करेण्वेव महागजः।  
ततः काले सुकेशस्तु जनयामास राघव ॥ 7.5.5 ॥

त्रीन् पुत्राञ्जनयामास त्रेताग्निसमविग्रहान्।  
माल्यवन्तं सुमालिं च मालिं च बलिनां वरम् ॥ 7.5.6 ॥

त्रींस्त्रिनेत्रसमान् पुत्रान् राक्षसान् राक्षसाधिपः।  
त्रयो लोका इवाव्यग्राः स्थितास्त्रय इवाग्रयः ॥ 7.5.7 ॥

त्रयो मन्त्रा इवात्युग्रास्त्रयो घोरा इवामयाः।  
त्रयः सुकेशस्य सुतास्त्रेताग्निसमतेजसः ॥ 7.5.8 ॥

विवृद्धिमगमंस्तत्र व्याधयोपेक्षिता इव।  
वरप्राप्तिं पितुस्ते तु ज्ञात्वैश्वर्यं तपोबलात् ॥ 7.5.9 ॥

तपस्तप्तुं गता मेरुं भ्रातरः कृतनिश्चयाः।  
प्रगृह्य नियमान् घोरान् राक्षसा नृपसत्तम ॥ 7.5.10 ॥

विचेरुस्ते तपो घोरं सर्वभूतभयावहम्।  
सत्यार्जवशमोपेतैस्तपोभिर्भुवि दुर्लभैः ॥ 7.5.11 ॥

सन्तापयन्तस्त्रीन् लोकान् सदेवासुरमानुषान्।  
ततो विभुश्चतुर्वक्त्रो विमानवरमाश्रितः ॥ 7.5.12 ॥

सुकेशपुत्रानामन्य वरदोऽस्मीत्यभाषत।  
ब्रह्माणं वरदं ज्ञात्वा सेन्द्रैर्देवगणैर्वृतम् ॥ 7.5.13 ॥

ऊचुः प्राञ्जलयः सर्वे वेपमाना इव द्रुमाः।  
तपसाऽऽराधितो देव यदि नो दिशसे वरम् ॥ 7.5.14 ॥

अजेयाः शत्रुहन्तारस्तथैव चिरजीविनः।  
प्रभविष्णवो भवामेति परस्परमनुव्रताः ॥ 7.5.15 ॥

एवं भविष्यथेत्युक्त्वा सुकेशतनयान् विभुः।  
स ययौ ब्रह्मलोकाय ब्रह्मा ब्राह्मणवत्सलः ॥ 7.5.16 ॥

वरं लब्ध्वा तु ते सर्वे राम रात्रिञ्चरास्तदा।  
सुरासुरान् प्रबाधन्ते वरदानसुनिर्भयाः ॥ 7.5.17 ॥

तैर्बाध्यमानास्त्रिदशाः सर्षिसङ्घाः सचारणाः।  
त्रातारं नाधिगच्छन्ति निरयस्था यथा नराः ॥ 7.5.18 ॥

अथ ते विश्वकर्माणं शिल्पिनां वरमव्ययम्।  
ऊचुः समेत्य संहृष्टा राक्षसा रघुसत्तम ॥ 7.5.19 ॥

ओजस्तेजोबलवतां महतामात्मतेजसा।  
गृहकर्ता भवानेव देवानां हृदयेप्सितम् ॥ 7.5.20 ॥

अस्माकमपि तावत् त्वं गृहं कुरु महामते।  
हिमवन्तमुपाश्रित्य मेरुं मन्दरमेव वा ॥ 7.5.21 ॥

महेश्वरगृहप्रख्यं गृहं नः क्रियतां महत्।  
विश्वकर्मा ततस्तेषां राक्षसानां महाभुजः ॥ 7.5.22 ॥

निवासं कथयामास शक्रस्येवामरावतीम्।  
दक्षिणस्योदधेस्तीरे त्रिकूटो नाम पर्वतः ॥ 7.5.23 ॥

सुवेल इति चाप्यन्यो द्वितीयो राक्षसेश्वराः।  
शिखरे तस्य शैलस्य मध्यमेऽम्बुदसन्निभे ॥ 7.5.24 ॥

शकुनैरपि दुष्प्रापे टङ्कच्छिन्नचतुर्दिशि।  
त्रिंशद्योजनविस्तीर्णा शतयोजनमायता ॥ 7.5.25 ॥

स्वर्णप्राकारसंवीता हेमतोरणसंवृता।  
मया लङ्केति नगरी शक्राज्ञप्तेन निर्मिता ॥ 7.5.26 ॥

तस्यां वसत दुर्धर्षा यूयं राक्षसपुङ्गवाः।  
अमरावतीं समासाद्य सेन्द्रा इव दिवौकसः ॥ 7.5.27 ॥

लङ्कादुर्गं समासाद्य राक्षसैर्बहुभिर्वृताः।  
भविष्यथ दुराधर्षाः शत्रूणां शत्रुसूदनाः ॥ 7.5.28 ॥

विश्वकर्मवचः श्रुत्वा ततस्ते राक्षसोत्तमाः।  
सहस्रानुचरा भूत्वा गत्वा तामवसन् पुरीम् ॥ 7.5.29 ॥

दृढप्राकारपरिखां हैमैर्गृहशतैर्वृताम्।  
लङ्कामवाप्य ते हृष्टा न्यवसन् रजनीचराः ॥ 7.5.30 ॥

एतस्मिन्नेव काले तु यथाकामं च राघव।  
नर्मदा नाम गन्धर्वी बभूव रघुनन्दन ॥ 7.5.31 ॥

तस्याः कन्यात्रयं ह्यासीद्धीश्रीकीर्तिसमद्युति।  
ज्येष्ठक्रमेण सा तेषां राक्षसानामराक्षसी ॥ 7.5.32 ॥

कन्यास्ताः प्रददौ हृष्टा पूर्णचन्द्रनिभाननाः।  
त्रयाणां राक्षसेन्द्राणां तिस्रो गन्धर्वकन्यकाः ॥ 7.5.33 ॥

दत्ता मात्रा महाभागा नक्षत्रे भगदैवते।  
कृतदारास्तु ते राम सुकेशतनयास्तदा ॥ 7.5.34 ॥

चिक्रीडुः सह भार्याभिरप्सरोभिरिवामराः।  
ततो माल्यवतो भार्या सुन्दरी नाम सुन्दरी ॥ 7.5.35 ॥

स तस्यां जनयामास यदपत्यं निबोध तत्।  
वज्रमुष्टिर्विरूपाक्षो दुर्मुखश्चैव राक्षसः ॥ 7.5.36 ॥

सुप्तघ्नो यज्ञकोपश्च मत्तोन्मत्तौ तथैव च।  
अनला चाभवत् कन्या सुन्दर्या राम सुन्दरी ॥ 7.5.37 ॥

सुमालिनोऽपि भार्याऽऽसीत् पूर्णचन्द्रनिभानना।  
नाम्ना केतुमती राम प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ॥ 7.5.38 ॥

सुमाली जनयामास यदपत्यं निशाचरः।  
केतुमत्यां महाराज तन्निबोधानुपूर्वशः ॥ 7.5.39 ॥

प्रहस्तोऽकम्पनश्चैव विकटः कालिकामुखः।  
धूम्राक्षश्चैव दण्डश्च सुपार्श्वश्च महाबलः ॥ 7.5.40 ॥

संहादिः प्रघसश्चैव भासकर्णश्च राक्षसः।  
राका पुष्पोत्कटा चैव कैकसी च शुचिस्मिताः ॥ 7.5.41 ॥

कुम्भीनसी च इत्येते सुमालेः प्रसवाः स्मृताः ॥ 7.5.42 ॥

मालेस्तु वसुदा नाम गन्धर्वी रूपशालिनी।  
भार्यासीत् पद्मपत्राक्षी स्वक्षी यक्षीवरोपमा ॥ 7.5.43 ॥

सुमालेरनुजस्तस्यां जनयामास यत् प्रभो।  
अपत्यं कथ्यमानं तु मया त्वं शृणु राघव ॥ 7.5.44 ॥

अनलश्चानिलश्चैव हरः सम्पातिरेव च।  
एते विभीषणामात्या मालेयास्ते निशाचराः ॥ 7.5.45 ॥

ततस्तु ते राक्षसपुङ्गवास्त्रयो  
निशाचरैः पुत्रशतैश्च संवृताः।  
सुरान् सहेन्द्रानृषिनागयक्षान्  
बबाधिरे तान् बहुवीर्यदर्पिताः ॥ 7.5.46 ॥

जगद्भ्रमन्तोऽनिलवद् दुरासदा  
रणेषु मृत्युप्रतिमानतेजसः।  
वरप्रदानादपि गर्विता भृशं  
क्रतुक्रियाणां प्रशमङ्कराः सदा ॥ 7.5.47 ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये  
उत्तरकाण्डे पञ्चमः सर्गः ॥